

El partit de González Lizondo presenta indicis de debilitat a la vista de les eleccions

Futur incert per a Unió Valenciana

El pacte de govern a l'Ajuntament de València i la possibilitat que Aznar arribe a la Moncloa poden inclinar l'electorat que fins ara votava Unió Valenciana pel Partit Popular. El futur polític de Lizondo perilla, si no obté l'escó després d'haver dimitit de regidor.

6 JUNY

Els enfrontaments personals dins Unió Valenciana han tornat a revifar-se amb la convocatòria d'eleccions generals. Tot i que l'executiva regionalista assegura que l'avançament dels comicis no l'ha agafada per sorpresa, les lluites internes per a ocupar els primers llocs de les llistes han reobert velles crisis al partit anticatalanista que dirigeix Vicent González Lizondo.

La primera escissió es va produir en l'assemblea del 5 d'abril de 1992, quan el capítol dels regionalistes aconseguí de rellevar Miguel Ramon Izquierdo de la presidència del partit. Aquell conflicte provocà enfrontaments constants entre Miquel Ramon Quiles, fill d'Izquierdo, i González Lizondo. Aquestes diferències personals motivaren la seua eixida del partit i la integració en Esquerra Nacionalista Valenciana, antiga companya d'UV, de Quiles mateix i de qui aleshores era regidor de València, Francesc Martínez Leon, que passà al grup mixt municipal. Aquestes dues baixes, a banda d'obrir una crisi interna en Unió Valenciana, deixaren penjada d'un fil la governabilitat de l'Ajuntament de València.

Ara, quan semblava que les lluites internes s'havien aturat, l'afany de protagonisme dels principals valedors del partit ha deixat qüestionada la solidesa de què es vanten públicament els regionalistes. Així, la decisió de l'aparell de substituir en la llista del Congrés el diputat Joan Oliver pel jove Josep M. Chiquillo, assessor del grup regionalista a les Corts Valencianes, ha reobert la caça de bruixes empresa contra el sector crític per Vicent González Lizondo.

La defenestració d'Oliver ha estat considerada per tothom com el preu que ha hagut de pagar per haver abonat l'ex-president, Miguel Ramon Izquierdo, en el

Fonts del sector oficial del partit afirmen que Oliver no ha estat defenestrat i asseguren que la seua exclusió és simple conseqüència d'un pacte amb ell. Segons aquest pacte, Oliver deixaria de ser diputat, però continuaria vinculat al grup com a assessor, cobrant el sou de diputat. L'oferta de l'aparell no ha estat acceptada per Oliver, que a més ha optat per no obrir la boca fins l'endemà de les eleccions.

Qui sí que ha trencat el silenci ha estat el seu amic i regidor a l'Ajuntament de València, Vicente Martínez Marco, que

ha posat en perill l'estabilitat de la coalició de govern municipal. Martínez Marco ha mostrat públicament el seu desacord amb l'exclusió d'Oliver i s'ha autoqualificat de "militant, però no practicant". A més, el regidor ha rebutjat el liderat de Lizondo "com a cap de llista al Congrés i com a president d'UV". La resposta del líder regionalista fou contundent. Lizondo va demanar a Martínez

Joan Oliver (dreta) assegura que González Lizondo (esquerra) l'ha exclòs de la llista per València per motius d'imatge, al·lusió a la seua baixa estatura.

RAFA GIL

conflicte de Lizondo per fer-se amo del partit.

Anihilats els partidaris de la família Ramon, tots ells membres de l'antic aparell regionalista, el cap d'Oliver era l'últim que quedava per tallar. Segons ell, la seua exclusió de les llistes és conseqüència d'una operació d'imatge, tal com va manifestar en la darrera reunió de la Diputació Permanent del Congrés.

Marco que deixara el partit, si no combrava amb els seus postulats. Amb aquesta amenaça, Martínez Marco, com altres vegades, ha preferit callar i amagar el cap.

Aquesta baralla no és la primera que es produeix. La decisió de Lizondo de destituir-lo com a portaveu de la Diputació de València, el març de l'any passat, va iniciar el distanciament entre ambdós di-

Joan Oliver, Vicente Martínez Marco i Miquel Ramon Quiles, tres membres històrics d'UV enfrontats amb Lizondo, en una foto de fa alguns anys. Només Martínez Marco no ha estat anihilat encara pel president del partit.

PRATS I CAMPS

rigents. Malgrat l'atreviment de Martínez Marco de rebel·lar-se contra el cabdill regionalista, els oficialistes asseguren que no té la força suficient de deixar el partit i anar-se'n al grup mixt. Altres, això no obstant, indiquen que representa el "sector espanyolista" i tenen por del que puga fer, si el 6 de juny UV no obté tres diputats com a mínim. Aquestes veus insinuen que un mal resultat pot ser el trencament de la coalició municipal, amb la integració de Martínez Marco en el grup mixt o en les files del PP.

UNA CARICATURA DE CIU

Fonts de l'aparell del partit justifiquen l'exclusió de Joan Oliver dient que a Unió Valenciana "per damunt les persones hi ha el projecte de partit". Segons aquestes fonts, la designació de Chiquillo com a número dos de la llista en lloc d'Oliver, és part de l'estratègia política que vol imitar el repartiment de papers que fa Convergència i Unió.

Aquesta estratègia consisteix a col·locar a Madrid un diputat jove que es convertirà finalment en un Miquel Roca. Mentrestant, González Lizondo presentaria la dimissió com a diputat i s'autodesignaria candidat a la presidència de la Generalitat valenciana en les eleccions autonòmiques del 1995.

Amb Chiquillo a Madrid i Lizondo com a home fort al País Valencià, l'àmbit

municipal fóra cobert per l'actual tinent d'alcalde i vice-president del partit, Tártilo Piles. Així, doncs, els oficialistes afirmen que el triumvirat Lizondo, Piles i Chiquillo faria les mateixes funcions que fan a CiU Pujol, Cullell (recentment nomenat conseller de Política Territorial) i Roca. Però els crítics es caragolen de riure per aquesta pretensió i apunten que, més que una similitud, "és una caricatura". Aquestes fonts apunten que ni UV és CiU, ni ells -al·lusió a Lizondo, Piles i Chiquillo- tenen la talla política dels líders convergents.

Dins aquesta caricatura, els regionalistes neguen ara el seu tarannà conservador i asseguren que no són "un partit ni de dreta ni d'esquerra". Segons ells, Unió Valenciana sols es mou per la "defensa dels interesos dels valencians, com els bascos i catalans fan a Madrid". De totes maneres, els regionalistes obliden l'abisme que hi ha en l'origen històric de partits com el PNB o UDC (integrats en la democràcia cristiana europea) i el seu, i la càrrega ideològica que sosté aquests projectes, que manca a UV. L'únic referent constant d'aquest partit és el discurs anticatalanista, una crida permanent contra l'hipotètic enemic exterior que ve del nord, i un regionalisme victimista de comparació amb altres autonomies.

Algunes enquestes pre-electorals anuncien hores baixes a Unió Valenciana. Segons aquests sondatges, UV podria

perdre un dels dos escons obtinguts en les eleccions del 1989. Hi ha diversos factors que explicarien la pèrdua de suport popular als regionalistes. D'una banda, el pacte de conveniència signat a l'Ajuntament de València amb el PP. Aquesta coalició els ha convertits, davant l'opinió pública, en un partit satèl·lit dels populars. Un altre factor que pot fer perdre vots a UV és la designació de Leopold Ortiz com a número 1 de la llista del Partit Popular per València. Ex-cap de llista al Parlament Europeu pels regionalistes l'any 86, Ortiz va tenir una llarga experiència al Comitè de Gestió de Cítrics, òrgan amb molts afiliats que simpatitzen amb Unió Valenciana.

Finalment, cal veure com reaccionarà l'electorat regionalista respecte a les opcions reals que les enquestes donen a José M. Aznar d'arribar a la Moncloa. Si en els comicis del 1991 la dreta valenciana, conscient de les escasses possibilitats de triomf del PP, optà pel vot regionalista, ara les bones perspectives en l'àmbit estatal dels populars poden deixar fora de joc UV i fins i tot Lizondo. Després d'haver dimitit com a tinent d'alcalde de l'Ajuntament de València, si Unió Valenciana no obtinguera cap escó, el líder regionalista es quedaria sense cap càrrec públic.

Si així fóra, la crisi del regionalisme valencià podria desencadenar-se.

Vicent Lafora